

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

A legszebb hivatásból a leghitványabb mesterség?

Fülbemáshzóan muzsikálva
hamis illúziókba ringatlak,
miközben már javában süllyed a Föld-Titanic

*

Én voltam és vagyok
az első és legbuzgóbb,
aki a követ dobja a házasságtörő vétkes asszonyra

*

Igyekszem minél magasabbra felverni
cinkos hallgatásom nem kicsi kikiáltási árát:
senki többet harmadszor?

*

Hajmeresztő, lélegzetelállító „halálugrásom”
láthatatlan dupla védőháló felett mutatom be –
és besöpröm a lóvét és az elismerést...

*

Lankadatlanul rakosgatok másokra
elviselhetetlen lelki terheket –
míg magam lerázom mint kutya a vizet...

*

A szegény ijedős jónép riogatására,
- rendelésre vagy passzióból -
Mumust kreálok vagy előjátszok...

*

Amiben tényleg verhetetlen híresség vagyok,
az a profi öngazolás, igazoló jelentések írása –
az önéletírásokról, memoárokról nem is szólva...

*

Piszlicsaré gondjaimmal, magánproblémáimmal
a médiumokban bőgöm tele a Nagy Panaszkönyvet –
visszaélve a közfigyelembe kerüléssel...

*

Nem tudok más mint eldalolni, eldanolászni
saját közérdektelen, privát fájdalмам s örömem

*

Szellemi alkimistaságom arra használom,
hogy aranyból is szart csináljak-csináltassak,
a szart aranynak nevezzem-neveztessem...

*

Ha illetékesek biztosítanak róla,
vagy csak megszagolom, hogy szabad a préda,
akkor kilövéldözöm gyilkos gúnyom nyílvesszőit...

*

Szellemi eledelnek látszó valamiként
álproblémák gumicsontjait lököm (f)elétek:
eszitek vagy nem eszitek, nem kaptok mást

*

Szereplési viszketegségből, fontoskodásból
vagy polgárpukkasztásból vaklármámmal
tompítom az emberek veszélyérzetét

*

Hamisgyöngyért, pseudo kincsért
trambulínról pöcegödörbe ugratok fejest
rászedett balekokkal

*

Én győzlek meg, veszlek rá,
hogy a legértékesebb kincseidet
szarért-húgyért elkótyavetyéld

*

Tanfolyamokon tanítom be a jelentkezőket,
hogy miként kell kiénekelni a sajtót
az emberek szájából

*

Olcsó János provokátorként
vagy magánbosszúból, magánszorgalomból
bármely csőcselék vezér hangadójának felcsapok

*

Mint a munka hőse, sztahanovista
buzgón verem a csalánt,
de szigorúan csak a mások érzékeny farkával

*

Dögkeselyűként
körüözök, lesek és lecsapok
a Célszemély legkisebb botlására is

*

A szekértáborom ballépését
észre sem veszem vagy bagatellizálom,
az ellenséges tábor lakóiét viszont dramatizálom

*

Vagy fennhangon fröcsögve buzizok,
amiért hálások a heteroszex nyomorgók,
vagy a homoerotika apoteózisát zengem...
(bár otthon veréssel kúrálom lesbisedő nőmet)

*

Vagy rögtön a piaci keresletre dolgozol.
Vagy csak magadnak alkotsz:
„Ezek még a zongorába hugyozást se értenék!”

*

Nagy eszem, és nagyon pihent agyam
kegyetlen. otromba tréfák kiötlésére használom –
(ügyelve persze: az áldozat védtelen legyen...)

*

Kis bunkeremből, a háttérből és név nélkül
- ismerve, hogy mire heccelhető a csőcselék -
lankadatlan igyekezettel uszítok és bujtogatok

*

Letagadott, elrejtett óriás elődök vállán
cirkuszi törpeként „magasodok” és ágálok...

*

Ha a bolha potyautasként
felmászik egy nagy hegy tetejére,
nagyobbinak hiszi és állítja magát
a völgyben álló elefántnál

*

Legnagyobb szellemi teljesítményem:
egy mestermű.
Jobban mondva:
egy összetéveszthetően „élethű” utánzat, hamisítás

*

A rágalmazás
felső tagozatában és magasiskolájában
a fizetőképes keresletet tanítom,
magas, nem csak középiskolás fokon...

*

Sötétkamrámban, boszorkánykonyhámban
az emberi negatívból
a legrosszabbat hívom elő és azt fixálom

*

Ellendrukker irigy kutyaként
vagy féltékeny kiskakasként
a szemétdombomról ugatva harsognálak, kukorékolnálak túl

*

Cseppet sem zavar szerepeim játszásában,
hogy közben mások keményen dolgoznak helyettem

*

A szart pofátlanul aranynak nevezem:
és addig s oly szuggesztíven mondogatom,
míg a csendes többség el is hiszi

*

Megtagadom
az igazra-szépre éhes gyermekektől
a mindennapi szellemi betevő falatot és életvizet

*

A legegyszerűbb ügyeket is addig bonyolítom,
hogy a beavatott haszonélvezőkön kívül
lehetőleg még az isten se értse

*

Fehér, szürke és fekete maffiák agytrösztjében
olykor névvel, de sokkal inkább anonimitásban
szaktanácsot adogatok-osztogatok...

*

Csodaszép,
de elvileg-gyakorlatilag számonkérhetetlen ígérettel
tömi be azt a sok-sokmillió szegény panaszos száját

*

Az egész világot buzgón térítgetem,
- ha lehet, akkor vödörben halászva -
de csak hogy szektavezérem „tanítványa”,
feltétlen híve, rajongója legyen

*

Nem figyelmeztetlek,
hogy a hátad mögött áll Isten,
inkább arra bátorítalak,
hogy kerüld meg érte a Földet

*

Ártatlan járókelőket
halálosan fenyegetek, rémisztgetek:
ha nem leszel „hívó”,
- értsd: a vallási csoportom tagja –
akkor véged, az örök kárhozat vár...

*

Vagy meghagy önmérgező élethazugságodban,
vagy, ahogy a Vadkacsa felvilágosítója
- beavatkozva életedbe – úgy teremtet krízist,
hogy rosszabbul jössz ki belőle...

*

Feledtetni,
hogy szegyelek magamnak segítséget kérni
másokat erőszakosan térítek –
mindezt segítségnyújtás címén s ezért hálát várva!

*

Több embert távolítottam el
telve jószándékkal istentől,
mint ahányat
akár a legördögibb elme is valaha tudna...

*

Istenhitem annyira magánügynek tekintem,
hogy még kínvallatással sem lehet soha
egy-egy nyilvános tanúbizonyságra rávenni

*

Elesett és gyökértelen flótásokat verbuválok
a nekem jól jövedelmező „üdvhadseregembe”

*

Csóró sameszkén
nem engedhetem meg magamnak
a szókimondás, az őszinteség drága multságát...
(később már nem hiányzik ez a veszélyes luxus)

*

Én magamnak jót főzök –
a plebs az ingyenkonyhán fogyassza a moslékot:
eszi vagy nem eszi, nem kap mást

*

Aki más véleményen van,
pláne ha más paradigmát követ,
azt ellehetetleníted – stigmatizálod:
az áltudós, naív, outsider, sarlatán stb.

*

Kihasználod a monopolhelyzeted
Vélemény-hatalmaddal visszaélve
A csillagot is lehazudod az égről

*

Isteni jósorom kegyelmi ajándékát
úgy mutatom, úgy prezentálom
mintha sok áldozattal és szorgalommal
szerzett érdem lenne

*

Te egész népedet tekinted kiskorúnak,
s így abban is tartod,
helyettük adva beleegyezést,
módszeresen gátolod felnőtté válásukat

*

Az arany középutat
„összekeverem”
a közepszerűség rémuralmával

*

Az én nomád értelmiséginek aposztrofált utam
valahogy mindig a hatalomhoz, a húsfazékhoz visz

*

A te kezed nem véres, te senkit nem öltél meg,
te csak bujtogattál,
s csak a vérbosszú hagyományát éltetted?

*

Műveim hatása
dekadens frivol sznobok
efemer lelki felizgulása, merevedése és ejakulációja

*

A langyos vagy, a nyegle és frivol,
akit kiköp az Úr,
vagy az elmaszatólós, az álbéketeremtő,
a viták élet letompító, a párbeszédet kiherélő

*

Az emberek életproblémáira
magas honoráriumért
az uniform látszatzmegoldások tömkelegét ontom,
miközben a választékbőség látszatát keltem....

*

Közpénzekből támogatva
lelki útravalót is adok:
a „Kaparj kurta, neked is jut”
szellemiségű igazságokat

*

Démonizálom
a szellemi-politikai ellenfelet,
majd árulónak minősítek
az ilyen ellenséggel szóba állót

*

Ha beledöglük is
szerelmem, barátom, családom,
még életemben szeretnék művemmel sikert aratni

*

Nem tudok tüntetően hallgatni,
sem látszatot elviselni,
nehogy akár egy napig vagy egy óráig is
butának, műveletlennek, avatatlannak stb. nézzenek

*

Erősebb fél szemmel mindig
az idézettségi, nézettségi és eladási
indexeimet nézem,
s ezek maximalizálására török...

*

Csak a kísértésnek nem tudok ellenállni,
s ha hiúságomnak hízelegnek – másnak igen...

*

Hidegháborús hős vagyok,
mellemen a virtuális plecsnik,
s itt számomra nincs „tiltott fegyver”,
meg nem engedett eszköz..

*

A köz- és magánéleti hidegháborúban
vagyok elememben –
s ötletdús gazdag arzenált gyártok,
kínálok, propagálok és használok

*

Szellemi hontalan csavargóként
minden alja szellemi hóhérmunkát elvállalok

*

Vidékről kerültem fel:
a provokátor-besúgó állása

lehetett és lett a karrier ugródeszkája

*

Bárki bármely nótáját elhúszom,
ha a homlokomra tapaszt egy bankót,
nem érdekel, kinek a lelkébe taposok,
ahogy az se, hogy én magam mire tartom...

*

Kis magyar Jónásként
ügyesen, leleményesen bujkálok
az kínos elhívás, a hálátlan küldetés előtt

*

„Pálfordulásaim”
valahogy mindig közelebb visznek a húsfazékhoz

*

Nagy hűhót csapok semmiért:
a hegy vajúdik, de csak egérke születik...

*

Rátermettségem-felkészültségem hiányát
feltétlen „hűségem”, megbízhatóságom pótolja

*

Hosszú emigrációból „hazalátogatva”
mindent jobban tudva
mindenbe nagyokosan beledumálok

*

Gazdasági célzatú kivándorlásomhoz
annak idején politikai üldöztetést kreáltam –
és ma már magam is hiszem, így mesélem...

*

Úri huncutok bőven termő bamba diófájává
nevelgetem a védtelen kis gyerekcsemetét

*

Még a kevés maradék igazgyöngyeimet is
két kézzel szórom emberdisznók, disznó emberek elé..

*

„Menekülőművészként” bújok ki
emberi-polgári, sőt szakmaerkölcsi
írott és íratlan kötelelességeim alól

*

Engem a szellemi nemesség semmire nem kötelez,
legfeljebb előjogokat próbálok vindikálni magamnak

*

Szellemi életem az életművészkedés formája,
megkomponált napban művi finomságokat nassolok

*

Nincs az az isten, aki engem elveimtől
(értsd: rögeszméimtől) valaha is eltántorítana

*

Annyira nem akarok dogmatikus, doktriner lenni,
hogy elvetek mindent elvet: élek a „pragmatizmusnak”

*

Időm, energiám és istenadta tehetségem
kispekulált botrányhősködéssre fecsérlem el

*

Fantáziadús szájhűs vagyok mint Rumcájsz
vagy egy gyenge kiadású Münchausen báró

*

Szarnak, bajnak nem vagyok gazdája –
ha előkerül, az enyémet is másra kenem

*

Egy esetben biztos,
hogy önként jelentkezem:
ha intellektuális spicli munkára keresnek...
(de azért az ellenszolgáltatás se bánt meg)

*

A gazdátlan remekmű vagy hőstett hallatán
lélekszakadva rohanok, hogy elsőként vállaljam

*

Nem okoz lelkipurdalást idegen tollakkal ékeskedni,
a tollak tulajdonosát igyekszem elhallgatni, eltüntetni

*

Előszeretettel bírálom olyan alkotók „fércműveit”,
akit szilenciumra, börtönre, száműzésre ítélték

*

Frigid és elnémult múzsámtól,
bár titkolni igyekszem,
már hosszú évek óta külön hálók

*

Szellemi prostituáltként
útlevéért, szinekúráért, címért stb.
az alapon felül még extra szolgáltatást is nyújtok

*

Ha voltak és vannak is szigorú elveim,
egyszer – ugye - lehetek én is engedékeny:
például kurátorként –
különösen, ha itt kéz kezet mos...

*

A kultúrának lökött koncon nem marakszunk –
kis pankráció, majd egymás között békésen mutyizunk

*

Minden nehéz munkát átvállalok:
megírom művemről a kritikát, magammal az interjút

*

Boldog vagyok:
nekem a munkám a hobbim:
a szennyárral úszók mestere és élsportolója...

*

A rossz hagyományt követve:
mint sok más stréber tanítvány,
kannibálként lassan, de biztosan
én is felfalom mesterem

*

Kivonulok,
de előbb „óvatlanul”
a világra szabadítom
a palackba zárt rossz szellemeket

*

Gyermekeinek mondott
beteges kíváncsiságom miatt
nyitom ki rátok Pandora szelencéjét

*

Magamat kisistennek képzelve
blazírt pofával
kísérletezgetek emberrel, természettel

*

Ha a szesztől vagy a hatalmamtól
megmámorosodok,
szép új világot teremtve
átalakítanám az emberi természetet

*

A falra festem az ördögöt,
s magam is meglepődök, hogy megjelenik

*

Én kételtű ember vagyok:
fényes nappal besúgó, sötét éjszaka forradalmár

*

Hagyom, hogy építgesd a légváraidat,
én majd jövök s beszédem a magas lakbért

*

Humánusan ölköket és lelkeket:
illetudóan, elegánsan és érzéstelenítéssel

*

Lelki megalázást és kínvallatást
- akár a pedagógus álöltözetében is -
szakszerűen, invenciózusan, örömmel végzek

*

Nem vagyok maradi –
én haladok a korral:
intellektuális hírszerző zsoldosként,
ipari kémként stb. hűségesen szolgálók

*

Szórszálhasogatásra,
terméketlen, akadémikus „vitára „
mindig teljes harckészültségben állok

*

Kicsire nem adok,
a nagy meg nem számít:
nekem mindegy, hogy
keresztény vagy keresztyén

*

„Hegemón”

marxista-leninista esti egyetemen

- és helyi gyorstalpalókon -

adtam és vettem órákat

*

A „sereg” politikai tisztjeként

„hajtottam végre „

politikai-ideológiai indoktrinációt,

ha olykor le is maradtam egy brosúrával

*

Jótekonysági rendezvényeken

állok elő másutt előadhatatlan produkcióval,

hogy legalább még így bekerüljek a hírekbe

(de azért „önköltségemet” is vastag cerkával írom).

*

Előre megfontolt szándékkal

bűnszövetségben rontom meg a magyar ifjakat ,

rombolom és deformálok még képlékeny ízlésüket

*

Kultúrmisszionáriusként járom a falvakat:

A gagyi és a ripacskodás csimborasszóját adja

haknibrigádok a védtelen gyermekközönségnek,

akiket időhúzásból még „be is vonok” a műsorba...

*

Biztosítási bonyodalmaktól való félelmemben

inkább nem adok ott és akkor elsősegélyt,

magamat biztosítom be...

*

Eredeti műveket diákkorom óta alig,

recenziót, kivonatot, zanzát néha olvasok –

mindent másod- vagy harmadkézből,

már interpretáltan, félkész ételként veszek

*

Csak áltekintélyek
és komoly nevű intézmények mögé bújva
állok ki preparált „párbajokra” –
persze hazai pályán, saját közönség előtt...

*

Nem vagyok hiú:
névtelenségbe burkolózva
denunciállok, jelentelek fel a Nagy Főnöknél
vagy indítom útjára a suttogó propagandát...

*

Többféle programnak
vagyok és lennék az értelmi szerzője:
de leginkább a gyengék-védtelemek elleni pogromoknak, hecckampányoknak..

*

A monopolhelyzetből fakadó nyugalommal
végzem a kanonizálásokat
és az apokrifé, kismesterré, selejtté nyilvánítást:
én mondom meg: mi az érték, mi a minőség stb.

*

Materialista vagyok,
de az a fajta,
aki még dicsekszik is
ostoba babonás hiedelmeivel

*

Mindent csak imitálok, úgy teszek „mintha” -
s e mentalitást
személyes találkozón és médián keresztül
szándékosan terjesztem: továbbfertőzőm

*

Minden művet, alkotót és kulturális jelenséget
rögtön kész stigmás skatulyákba gyömöszölök –
a leírásba már belecsempészve az értékelést
megkímélve ettől a laikus nagyközönséget...

*

Hol optimista, hol pesszimista vagyok,
de egy biztos: mindkettőből mindig kincstári

*

Ha a cipésznek nem tetszik a mázolmányom,
akkor megszégyenítve a kaptafához kussoltatom

*

Nemcsak a suszter véleményét kérdem,
de naponként konzultálok vele a festői stílusomról,
és a végső szót mindig vele mondatom ki,
így fedezem le magam mint a nép művészt...

*

Az a „varázsló” Cipolla vagyok,
aki a mindenkori Mariót gonoszul hipnotizálná,
a Gonosz szolgálatába szegődve
kamatoztatom rendkívüli adottságaimat

*

Ügyesen gátolom
vagy lehetetlennek mondom
az elit- és a tömegkultúra szakadéka áthidalását

*

Eljátszom
a szókimondást privilegizáló
s levezető szelepként működő
udvari bolond
hálás és fixen jól fizető szerepét